

Στραφείς δὲ ὁ Διδάσκαλος λέγει αὐτῷ : Ὀλιγόψυχε, φοβείσαι τὸν θάνατον, ἐνῶ δὲ νέας ιδέας διασπείρων ἐστὶν ἀθάνατος.

Καὶ ἀπελθόντος τοῦ πλήθους ἠρώτησεν ὁ Γλυκύτατος τοὺς περὶ αὐτὸν λέγων : Τίνα λέγουσί με οἱ ἄνθρωποι;

Καὶ ἀποκριθεῖσα αὐτῷ Μαρία ἡ Μαгдаλνή, ἡ καὶ Ἐφemeris καλουμένη, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐκβάλλει ἐπτά δαιμόνια εἶπε : Οἱ μὲν λέγουσί σε Ἄλφα Κοῦ, ἄλλοι δὲ Δημητρίου, ἕτεροι Παναγιώτου, ἕνός δὲ λέγει σε Μιζοπάρθενον καὶ ἕτεροι ἄνθρωπον τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου.

Καὶ ἔφη ὁ Γλυκύτατος : Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε;

Καὶ ἀναστᾶσα Μαρία ἡ Ἐφemeris εἶπεν : Σὺ εἶ ὁ δευτέρως βασιλεὺς.

Καὶ ἀγαλλιασάμενος ὁ διδάσκαλος λέγει αὐτῇ :

— Βόσκε τοὺς ἐφείδρους μου.

Στραφείς δὲ πάλιν μετ' ὀλίγον λέγει αὐτῇ :

— Βόσκε τοὺς κληρωτοὺς μου.

Τότε παρέστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ τινὲς τῶν κορυφαίων Παπαμιχαλόπουλος ὁ Ἀδελφόθεος καὶ Ῥικάκης ὁ δίκαιος καὶ εἶπον αὐτῷ.

Ἀπαιτήσεις πολλαὶ εἰσι καὶ οὐ δυνάμεθα οἰκονομῆσαι ταύτας, ἐπεὶ θέσεις οὐχ ὑπάρχουσιν.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Γλυκύτατος : Μὴ χάνεσθε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου πολλὰι μοναὶ εἰσὶν. Ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, βλέψετε πῶς καταφέρω αὐτά.

Ὅψιας δὲ γενομένης ἐμέτρησε τοὺς κόκκους τοῦ κομπολογίου του κατὰ μόνας, καὶ ὑπολογίσας τὰς ψήφους ἀνέκραξε φαιδρῶς. Ἐχομεν πλειονοψηφίαν . . . μὲ τὸ παρὰ πᾶν.

Γονυπετήσας δὲ ἤρξατο τῆς προσευχῆς αὐτοῦ λέγων :

Πάτερ ἐπουράνιε· ἡγγικεν ἡ ὥρα ! εἰ μὲν εὐμενὴς ἐστὶν ἡ Βουλὴ σου, κατὰπεμψον αὐτὴν ἐπ' ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, στείλε αὐτὴν ἀπευθείας εἰς Σατανᾶν, πρὶν ἢ ἐγὼ πράξω τοῦτο.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεκοιμήθη, ἀναγινώσκων τὸν Ξιφίαν τοῦ Κοκοράβα.

Ζακχαῖος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν τῇ *Πρωτῇ* ἰδοὺ μετὰ ποίου λυρισμοῦ ἐξυμνεῖ τὰ κάλλη τοῦ Βασιλέως ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἀθήνας :

«Τὸ ἄρρενωπὸν καὶ ἐπιβλητικὸν παράστημα τοῦ ἡγεμόνος ἐνέπνεεν ἐν γένει τὸν σεβασμὸν· ἀλλὰ τὸ χάριεν καὶ εὐπροσῆγορον αὐτοῦ μειδίαμα . . .

«Σταματῶ, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φθάσω εἰς τὰ ἄκρα καὶ τοῦτο, κτλ.»

Πῶς σὰς φαίνεται ὁ κ. Δεληγιάννης νὰ σταματᾷ μετὰ λυγμῶν—αὐτὸ ἐκφράζουσιν αἱ τελεῖαι—διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἄκρα—δὲν ἀραιοῦμεν ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ κ. Δεληγιάννης—τοῦ Βασιλέως.

Τί ; ἐντρέπετο νὰ ὑμνήσῃ τὰς χεῖράς του ; Ἀλλ' ἀφοῦ δύναται νὰ φιλήσῃ τοὺς πόδας του, ἂν τὸν κάμῃ πρωθυπουργόν !

Καὶ ἐπὶ τέλους, διὰ νὰ παύσωμεν τὰς ἀηδεῖς ἐρωτήσεις, ἃς μᾶς εἶπῃ εἰς ποῖα ἄκρα τοῦ Βασιλέως δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ ἡ Madame Ὁωδορογιαννοῦλα.

Ὁ Τηλέγραφος πρῶτος ἤρξατο δημοσιεύων τὸ ἐπὶ τῶν *Βασιλευδίκων βουλεύμα*, τοῦ δυστυχοῦς Φιλήμονος μείναντος ὀπίσω τοῦ Τηλεγράφου. Εἶδате ὁμῶς καὶ τὸ πλατύστηλον τῆς δημοσιεύσεως, χωρὶς νὰ ἐνοήσητε καὶ τὸ διατί, ἀφοῦ ἡ ἄλλη ὕλη τοῦ Τηλεγράφου δημοσιεύεται ἐν στήλαις στεναῖς. Αὐταὶ αἱ ἀσυνάθεις στήλαι εἶναι δημόσιαι—πλατεῖαι ὡς αἱ πύλαι τῶν δημοσίων καταγωγῶν ὑπὸ μεταφορικὴν ἐποψίν—καὶ διὰ τῶν πυλῶν αὐτῶν εἰσέρχεται μόνος ὁ κ. Σιδιτανίδης, ὅστις ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον καὶ παίρνει ἀπ' ἐκεῖ πότε ἀγορεύσεις τῆς Βουλῆς, πότε βουλεύματα, ἔτοιμα ἔτοιμα καὶ τὰ μετακενώνει ἔπειτα εἰς τὸν ἀΤηλεγράφον του, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοὺς στοιχειοθέτας του. Λέγομεν ὑποχρεωθῇ, διότι ὁ κ. Σιδιτανίδης σπανίως χρεώνεται εἰς τοὺς ἐργάτας του, σπανιώτερον δὲ πληρόνει.

Ἐπειτα θέλετε συναγωνισμὸν ἐλευθερον ἐφημερίδων!

Ὅπως εἰς τοὺς ὁμηρικὸς πολέμους, ὅταν δὲν ἐλάμβανον χώραν μάχαι ἐκ τοῦ συστάδην, ἐγίνοντο μονομαχίαι μετὰ τῶν ἡρώων τῶν δύο στρατοπέδων, οὕτω καὶ ἐκεῖ κἀκεῖ εἰς τὴν Ἀρίσσαν ὡς ὄνειρον διαμηνύεται ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Τηλεγράφου ὅτι Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἀντήλλαξαν πιστολιαῖς. Ἀπὸ εἴκοσι πέντε μέτρων (ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦ πάντοτε) ὁ ἥρωας Πάνος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ ἥρωας Κωνσταντῖνος Χαδζῆ Ἰωάννου περιστράφησαν διὰ περιστροφῆς (ρέβόλβερ) περὶ τοῦ θανάτου, ἐπετεύχθη δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ μὴ πληρωθῇ κανεὶς.

Ἵστερον ἀπὸ τοιοῦτο ἐνθαῤῥυντικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ προεκάλεσαν τὸν κ. Πάνον Κολοκοτρώνην εἰς μονομαχίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔδρεχε καὶ μπορούσε νὰ μὴ πάρῃ φωτιά τὸ θανατηφόρον περιστροφὸν ἀνεβλήθη διὰ βραδύτερον ἢ μονομαχία.

Μετὰ τὴν ἀναίμακτον κατάκτησιν ἔχομεν τώρα τὰς ἀναιμάκτους μονομαχίας.

Νὰ ἐμονομάχουν τοῦλάχιστον μὲ Τούρκους ἀξιωματικούς; Καὶ τὰ πατατράκ ἀκόμη πρέπει νὰ εἶναι ἐμφύλια !

Ὁ τηλεγράφος μᾶς ἀνήγγειλε ποῖα κτήματα ἡγόρασεν ὁ Βασιλεὺς· ποῖα ἡγόρασεν ὁμῶς ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν μᾶς λέγει τίποτε· ἴσως διότι ὁ τελευταῖος ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν αὐταῖς ταῖς δουλείαις τῆς κάμνει ὀλίγο μυστικά.

Εἶχε δίκαιον ὁ κ. Φιλήμων ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ μερικοὶ ἄλλοι αὐλικοὶ φωνασκοῦντες ὅτι εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ Βασιλέως ὀφείλομεν ὅ,τι πῆραμεν. Τώρα ἡ διὰ τῆς *Παλιγγενεσίας* δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τῆς φιλελευθέρως *Πῶλι-Μῶλ* εἰς ἀπάντησιν τῶν κατὰ Γλαδστονωὺς αἰτιάσεων τοῦ Σαλισβουρὺ διαχέει φῶς πολὺ εἰς τὰς φωνασκίας τῶν αὐλικῶν.

Ὅτι πῆραμε λοιπὸν, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ὅτι δὲν πῆραμεν τὸ ὀφείλομεν πάλιν εἰς αὐτόν.

Ζήτω ὁ βασιλεὺς !